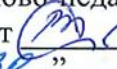

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор закладу вищої освіти
з науково-педагогічної роботи

доцент Володимир ХОДОРОВСЬКИЙ
“ 30 ” “ 08 ” 2024 р.

ДОВІДНИК ДЛЯ СТУДЕНТА
(СИЛАБУС)
з вивчення навчальної дисципліни

«ОНКОЛОГІЯ ТА РАДІАЦІЙНА МЕДИЦИНА»

Галузь знань 22 Охорона здоров'я
(код і назва галузі знань)

Спеціальність 222 Медицина
(код і назва спеціальності)

Освітній ступінь магістр
(магістр, бакалавр, молодший бакалавр)

Курс навчання 5

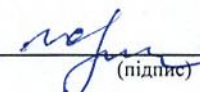
Форма навчання денна
(денна, заочна, дистанційна)

Кафедра онкології та радіології
(назва кафедри)

Схвалено на методичній нараді кафедри онкології та радіології
„29” серпня 2024 року (протокол № 1).
Завідувач кафедри
онкології та радіології,
д.мед.н.

 (Бодяка В.Ю.)

Схвалено предметною методичною комісією з хірургічних дисциплін
„30” серпня 2024 року (протокол № 1).
Голова предметно-методичної комісії
з дисциплін хірургічного профілю
д.мед.н., професор

 (Полянський І.Ю.)
(підпис)

Чернівці – 2024

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Кафедра	Онкології та радіології
Прізвище, ім'я, по батькові науково-педагогічних працівників, посада, науковий ступінь, вчене звання, e-mail	Бодяка Володимир Юрійович – завідувач кафедри, доктор медичних наук, bodyka.volodymyr@bsmu.edu.ua; Івашук Олександр Іванович – професор кафедри, доктор медичних наук, професор, ivashchuk@bsmu.edu.ua; Унгуриян Володимир Петрович – доцент кафедри, кандидат медичних наук, доцент, ungurian.volodymyr@bsmu.edu.ua; Пересунько Олександр Петрович – доцент кафедри, кандидат медичних наук, доцент, peresunko.olexander@bsmu.edu.ua; Шумко Богдан Іванович – доцент кафедри, кандидат медичних наук, доцент, shumko.bogdan@bsmu.edu.ua; Гушул Іван Ярославович – асистент кафедри, кандидат медичних наук, асистент, ivangushul@bsmu.edu.ua; Чупровська Юлія Ярославівна – асистент кафедри, chuprovska.yuliia@bsmu.edu.ua;
Веб-сторінка кафедри на офіційному веб-сайті університету	https://www.bsmu.edu.ua/onkologiyi-ta-radiologiyi/
Веб-сайт кафедри	http://onkology.bsmu.edu.ua/
E-mail	oncology@bsmu.edu.ua
Адреса	м. Чернівці, вул. Героїв Майдану, 242
Контактний телефон	+38 (0372) 56-44-37

2. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Статус дисципліни	нормативна
Кількість кредитів	4
Загальна кількість годин	120
Лекції	10
Практичні заняття	50
Самостійна робота	60
Вид заключного контролю	підсумковий модульний контроль

3. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (АНОТАЦІЯ)

Захворюваність на злоякісні новоутворення голови і шиї складає 5,1 на 100 тис. населення. За морфологічною будовою пухлини даної локалізації на 90 % являють собою плоскоклітинний рак різного ступеня диференціації. Деяку частину складають епітеліальні злоякісні пухлини, які виникли у великих та малих слинних залозах.

Нова концепція розвитку медичної освіти в Україні, яка враховує сучасні методики підготовки фахівців, прийняті в інших країнах, передбачає значні зміни у визначенні цілей та завдань у підготовці студентів. Звичайно, викладати різні розділи й пов'язані між собою курси слід послідовно, беручи до уваги знання та вміння, набуті студентами на попередніх курсах, теоретичних та клінічних кафедрах. Міжкафедральною дисципліною є і радіаційна медицина, з елементами якої студенти ознайомлюються впродовж всього періоду навчання у вузі. Чорнобильська катастрофа привернула увагу багатьох вчених, в тому числі і психологів, до розв'язання специфічних для наслідків аварії медико-соціальних проблем.

Досвід Чорнобильської трагедії свідчить, що недостатній рівень знань у галузі радіаційної медицини, обумовлений складністю цієї «збірної» дисципліни, може призвести до неадекватної реакції людей, включаючи лікарів, як на аварійну ситуацію, так і на вплив іонізуючої радіації з діагностичними та лікувальними цілями. Радіація дійсно небезпечна. Однак для основної маси населення найбільш небезпечні джерела іонізуючих випромінювань не ті, про які більш за все говорять, особливо після аварії на ЧАЕС 1986 року. Найбільшу дозу за життя людина отримує від природних джерел випромінювань. Радіація, пов'язана з розвитком атомної енергетики, складає тільки малу частку радіаційного впливу на людину; значно більшу дозу людина отримує від інших форм сучасної, діяльності, наприклад – медицини. Вивчення даної теми дозволить студентам освоїти знання щодо існування природних і штучних джерел іонізуючих випромінювань, видах контакту з ними, ступені небезпеки при цьому, принципах зменшення ризику виникнення наслідків опромінення.

4. ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

4.1. Перелік нормативних документів:

- Положення про організацію освітнього процесу (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/polozhennya-pro-organizacziyu-osvitnogo-proczesu-u-vdnzu-bukovinskij-derzhavnij-medichnij-universitet.pdf>);
- Інструкція щодо оцінювання навчальної діяльності студентів БДМУ в умовах впровадження Європейської кредитно-трансферної системи організації навчального процесу (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/bdmu-instrukcziya-shhodo-oczinyuvannya-%D1%94kts-2014-3.pdf>);
- Положення про порядок відпрацювання пропущених та незарахованих занять (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/reworks.pdf>);
- Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/07/polozhennya-pro-apelyacziyu-rezultativ-pidsumkovogo-kontrolyu-znan.pdf>);
- Кодекс академічної доброчесності (https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/kodeks_academic_faith.pdf);
- Морально-етичний кодекс студентів (https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/ethics_code.docx);
- Положення про запобігання та виявлення академічного плагіату (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/antiplagiat-1.pdf>);
- Положення про порядок та умови обрання студентами вибіркових дисциплін (https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/04/nakaz_polozhennyh_vybirkovi_dyscypliny_2020.pdf);
- Правила внутрішнього трудового розпорядку Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/17.1-bdmu-kolektivnij-dogovir-dodatok.doc>).

4.2. Політика щодо дотримання принципів академічної доброчесності здобувачів вищої освіти:

- самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролів без використання зовнішніх джерел інформації;
- списування під час контролю знань заборонені;
- самостійне виконання індивідуальних завдань та коректне оформлення посилань на джерела інформації у разі запозичення ідей, тверджень, відомостей.

4.3. Політика щодо дотримання принципів та норм етики та деонтології здобувачами вищої освіти:

- дії у професійних і навчальних ситуаціях із позицій академічної доброчесності та професійної етики та деонтології;

- дотримання правил внутрішнього розпорядку університету, бути толерантними, доброзичливими та виваженими у спілкуванні зі студентами та викладачами, медичним персоналом закладів охорони здоров'я;
- усвідомлення значущості прикладів людської поведінки відповідно до норм академічної доброчесності та медичної етики.

4.4. Політика щодо відвідування занять здобувачами вищої освіти:

- присутність на всіх навчальних заняттях (лекціях, практичних (семінарських) заняттях, підсумковому модульному контролі) є обов'язковою з метою поточного та підсумкового оцінювання знань (окрім випадків з поважних причин).

4.5. Політика дедлайну та відпрацювання пропущених або незарахованих занять здобувачами вищої освіти:

- відпрацювання пропущених занять відбувається згідно з графіком відпрацювання пропущених або незарахованих занять та консультацій.

5. ПРЕРЕКВІЗИТИ І ПОСТРЕКВІЗИТИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ)

Перелік навчальних дисциплін, на яких базується вивчення навчальної дисципліни	Перелік навчальних дисциплін, для яких закладається основа в результаті вивчення навчальної дисципліни
Біологія	Хірургія
Гістологія	Внутрішня медицина
Нормальна фізіологія	Гінекологія
Анатомія	Педіатрія
Латинська мова	Отоларингологія
Імунологія	Травматологія
Патологічна анатомія	Урологія
Патологічна фізіологія	Нейрохірургія
Топографічна анатомія і оперативна хірургія	
Променева діагностика, променева терапія	
Фармакологія	
Загальна хірургія	
Ендокринологія	
Факультетська терапія	
Імунологія	
Шкірні хвороби	
Гінекологія	
Факультетська хірургія	
Урологія	

6. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ:

Метою вивчення онкології – кінцеві цілі встановлюються на основі ОПП підготовки лікаря за фахом відповідно до блоку її змістового модуля і є основою для побудови змісту навчальної дисципліни. Описання цілей сформульовано через вміння у вигляді цільових завдань (дій). На підставі кінцевих цілей до модуля або змістового модуля сформульовані конкретні цілі у вигляді певних умінь, цільових завдань, що забезпечують досягнення кінцевої мети вивчення дисципліни.

Метою вивчення радіаційної медицини - визначення етіологічні, патогенетичні фактори та клінічні прояви, ставити діагноз гострого радіаційного ураження та надавати невідкладну допомогу потерпілим, визначати тактику ведення постраждалих, які зазнали дії іонізуючого опромінення;

Визначати етіологічні, патогенетичні фактори хронічних променевих уражень людей, визначати тактику ведення потерпілих;

Використовувати методи визначення впливу малих доз радіації на організм людини та визначати засоби профілактики, лікування та мінімізації шкідливої дії опромінення.

Завдання: визначати тактику обстеження і ведення хворого у разі підозри на злоякісну пухлину; інтерпретувати результати спеціальних методів дослідження; сформулювати попередній клінічний діагноз основних онкологічних захворювань; визначати тактику ведення хворих на найбільш поширені онкологічні захворювання; демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці онкології; демонструвати володіння принципами онкологічної деонтології.

Предмет онкології присвячений діагностиці та лікуванню новоутворень (пухлин - раків, сарком).

Оперувати знаннями щодо біологічної дії іонізуючого випромінювання на організм людини, впливу його на різні органи та системи;

Засвоїти питання етіології, патогенезу, клініки, перебігу гострої та хронічної променевої хвороби, місцевих променевих уражень, поєднаної дії різних видів іонізуючого випромінювання, сучасних гіпотез впливу малих доз радіації на організм людини;

Визначати та аналізувати методи діагностики та можливі клінічні наслідки при надходженні в організм радіонуклідів, можливість використання при цьому лікувальних та профілактичних заходів.

7. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ФОРМУВАННЮ ЯКИХ СПРИЯЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА:

7.1. інтегральні:

Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

7.2. загальні:

ЗК 2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.

с. спеціальні (фахові, предметні):

ФК 1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

ФК 2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК 3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК 6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.

8. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ.

В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен:

8.1. Знати:

- причини розвитку, особливості перебігу доброякісних та злоякісних новоутворень різної локалізації, їх класифікацію, клінічні прояви, ускладнення, діагностику, методи та тактику лікування.
- природу та властивості іонізуючих випромінювань (альфа-, бета-, гама-, нейтронів, рентгенівських променів);
- дозиметрію іонізуючого випромінювання;
- біологічну дію іонізуючого випромінювання;
- питання етіології, патогенезу, патоморфології радіаційних уражень;
- діагностичні методи в радіаційній медицині;
- клінічний перебіг гострих та хронічних радіаційних уражень: принципи лікування радіаційних уражень;
- радіотоксикологію I^{131} , Cs^{137} , Si^{90} , Pu^{239} ;
- діагностику, клініку та принципи лікування при інкорпорації радіонуклідів;

- вплив іонізуючого випромінювання на різні органи та системи організму;
- віддалені наслідки дії іонізуючого випромінювання;
- вплив малих доз іонізуючого випромінювання на організм людини;
- принципи профілактики радіаційних уражень та їх наслідків;
- медичні, психологічні та соціальні аспекти великомасштабних аварій на атомних виробництвах;
- принципи диспансеризації осіб, які зазнали надмірної дії іонізуючого випромінювання, про національний реєстр України осіб, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи.

8.2. Уміти:

- зібрати анамнез у хворого на онкологічні захворювання,
- визначити план обстеження пацієнта,
- взяти біопсію з новоутворення на гістологічне дослідження;
- взяти біопсію з новоутворення на цитологічне дослідження;
- взяти біопсію з новоутворення на імуногістохімічне дослідження;
- ґрунтуючись на даних обстеження сформулювати клінічний діагноз.
- вибрати адекватні діагностичні методи для визначення променевих уражень різних органів та систем організму;
- на підставі даних дозиметрії, результатів лабораторних досліджень та клінічних ознак діагностувати радіаційні ураження (ступінь важкості, період клінічного перебігу і т.п.);
- вибрати необхідні лікувальні засоби для лікування постраждалих від зовнішнього опромінення або внутрішнього надходження радіонуклідів;
- надати невідкладну допомогу потерпілим від дії іонізуючого випромінювання; провести сортування потерпілих за ступенем важкості ураження, вибрати засоби та місце евакуації;
- проводити профілактику радіаційних уражень;
- на підставі знань про вражаючі фактори, які виникають при аваріях на атомних виробництвах, проводити санітарно-просвітну роботу з населенням.

8.3. Демонструвати:

- зібрати анамнез у хворого на онкологічні захворювання, провести пальпацію периферичних лімфатичних вузлів, визначити план обстеження пацієнта, взяти біопсію з новоутворення, ґрунтуючись на даних обстеження сформулювати клінічний діагноз та призначити лікування.
- вибрати адекватні діагностичні методи для визначення променевих уражень різних органів та систем організму;
- на підставі даних дозиметрії, результатів лабораторних досліджень та клінічних ознак діагностувати радіаційні ураження (ступінь важкості, період клінічного перебігу і т.п.);
- вибрати необхідні лікувальні засоби для лікування постраждалих від зовнішнього опромінення або внутрішнього надходження радіонуклідів;
- надати невідкладну допомогу потерпілим від дії іонізуючого випромінювання; провести сортування потерпілих за ступенем важкості ураження, вибрати засоби та місце евакуації;
- проводити профілактику радіаційних уражень;
- на підставі знань про вражаючі фактори, які виникають при аваріях на атомних виробництвах, проводити санітарно-просвітну роботу з населенням.

8.4. Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН 4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН 5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПНР 6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПНР 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПНР 9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПНР 17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

9. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 120 годин (4 кредити ЄКТС) – 1 модуль «Радіологія», який складається з двох змістових модулів.

Модуль 1. Онкологія та радіаційна медицина, у т.ч.

Змістовий модуль №1: Онкологічні захворювання шлунково-кишкового тракту (40 годин).

Тема 1. Рак губи, слизової порожнини рота, рак язика. Рак щитоподібної залози.

Тема 2. Рак стравоходу і шлунка.

Тема 3. Рак печінки і підшлункової залози. Рак ободової і прямої кишки.

Змістовий модуль №2: Злоякісні новоутворення різних локалізацій. Радіаційна медицина. (80 годин).

Тема 4. Предмет радіаційної медицини. Дозиметрія.

Тема 5. Рак молочної залози. Рак легені.

Тема 6. Біологічна дія іонізуючого випромінювання на організм людини. Типи радіаційних уражень.

Тема 7. Рак шкіри, меланома. Лімфогранулематоз.

Тема 8. Гостра та хронічна променева хвороба. Аварій на атомних виробництвах.

Тема 9. Рак нирки, сечоводу, сечового міхура, передміхурової залози. Рак тіла, шийки матки, яєчників.

Тема 10. Підсумковий модульний контроль.

10. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Усього	у тому числі			
		Аудиторні		Самостійна робота студента	Індиві- дуальна робота
		Лекції	Практичні заняття		
1	2	3	4	5	6
Модуль 1					
Змістовий модуль №1: Онкологічні захворювання шлунково-кишкового тракту.					
Тема 1. Загальні принципи скринінгу, діагностики та лікування в онкології.	12	1	5	6	-
Тема 2. Рак губи, слизової порожнини рота, рак язика. Рак стравоходу і шлунка.	14	1	5	8	-
Тема 3. Рак печінки і підшлункової залози. Рак ободової і прямої кишки.	14	-	6	8	-
Разом за змістовим модулем 1	40	2	16	22	-
Змістовий модуль №2: Злоякісні новоутворення різних локалізацій. Радіаційна медицина.					
Тема 4. Предмет радіаційної медицини. Дозиметрія.	11	-	5	6	-
Тема 5. Рак молочної залози. Рак легені.	12	1	5	6	-
Тема 6. Біологічна дія іонізуючого випромінювання на організм людини. Типи радіаційних уражень.	13	2	5	6	-
Тема 7. Рак шкіри, меланома. Рак щитоподібної залози. Лімфогранулематоз.	12	1	5	6	-
Тема 8. Гостра та хронічна променева хвороба. Аварій на атомних виробництвах.	14	2	6	6	-
Тема 9. Рак нирки, сечового міхура, передміхурової залози. Рак шийки та тіла матки, яєчників.	16	2	6	8	-
Тема 10. Підсумковий модульний контроль	2	-	2	-	-
Разом за змістовим модулем 2	80	8	34	38	-
УСЬОГО ГОДИН	120	10	50	60	-

11. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

№ лекції	Назва теми	К-сть год.
1.	Загальні питання в онкології. Рак губи, язика та слизової оболонки порожнини рота. Новоутворення травної системи.	2
2.	Пухлини молочної залози. Рак легені. Рак шкіри, меланома.	2
3.	Пухлини сечостатевої системи.	2
4.	Предмет радіаційної медицини та її зв'язок з іншими медичними дисциплінами. Історія розвитку радіаційної медицини. Природний	2

	радіаційний фон. Штучні джерела іонізуючої радіації.	
5.	Типи радіаційних уражень. Гостра променева хвороба. Гострі місцеві променеві ураження.	2
Разом		10

12. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ (СЕМІНАРСЬКИХ) ЗАНЯТЬ

заняття	Назва теми	К-ть годин
1.	Загальні принципи скринінгу, діагностики та лікування в онкології.	5
2.	Рак губи, слизової порожнини рота, рак язика. Рак стравоходу і шлунка.	5
3.	Рак печінки і підшлункової залози. Рак ободової і прямої кишки.	6
4.	Предмет радіаційної медицини. Дозиметрія.	5
5.	Рак молочної залози. Рак легені.	5
6.	Біологічна дія іонізуючого випромінювання на організм людини. Типи радіаційних уражень.	5
7.	Рак шкіри, меланома. Рак щитоподібної залози. Лімфогранулематоз.	5
8.	Гостра та хронічна променева хвороба. Аварій на атомних виробництвах.	6
9.	Рак нирки, сечоводу, сечового міхура, передміхурової залози. Рак тіла, шийки матки, яєчників.	6
10.	Підсумковий модульний контроль.	2
Разом:		50

13. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ заняття	Назва теми	К-сть годин
1	Доброякісні та злоякісні пухлини слинних залоз.	4
2	Доброякісні та злоякісні пухлини глотки, ротоглотки та гортаноглотки.	4
3	Рак позапечінкових жовчних проток. Злоякісні пухлини жовчного міхура.	4
4	Доброякісні та злоякісні пухлини гортані.	4
5	Рак сечоводу. Нефробластома.	4
6	Негоджкінські лімфоми. Мієломна хвороба.	4
7	Трофобластичні хвороби вагітності.	4
8	Рак вульви. Меланома вульви.	3
9	Рак яєчка. Рак статевого члена.	4
10	Вплив радіаційного фактора на ендокринну систему організму людини. Методи визначення функціонального стану залоз внутрішньої секреції (гіпофіз, щитовидна залоза, наднирники) – радіоімунологічний аналіз, радіонуклідні методи дослідження.	2
11	Вплив іонізуючого випромінювання на систему гіпоталамус-гіпофіз-кора наднирників. Характер змін різних функцій гіпофіза (адренотропічної, соматотропічної, гонадотропічної, тиреотропічної) внаслідок дії радіації.	2
12	Методи діагностики функціонального та структурного стану щитовидної залози.	3
13	Методи визначення наявності радіоактивного йоду в щитовидній залозі. Йодна профілактика.	3
14	Іонізуюче випромінювання і мозок.	3
15	Психофізіологічні ефекти при опроміненні людей. Ранні радіоцеребральні ефекти.	3
16	Зміни гематоенцефалічного бар'єру після опромінення. Гідратаційно-електролітичний профіль мозку після дії іонізуючого випромінювання.	3

	Нейрохімічні зміни після опромінення.	
17	Харчування і радіація. Шляхи надходження радіонуклідів в організм людини за природних умов. Найбільш важливі шляхи міграції радіонуклідів з об'єктів навколишнього середовища в організм людини.	3
18	Сучасна концепція радіозахисного харчування. Вплив технології приготування їжі на зміст в ній радіонуклідів.	3
Разом		60

14. ПЕРЕЛІК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

- Виступи на науковому студентському гуртку.
- Участь у наукових конференціях.
- Публікація доповідей у вигляді тез та статей у періодичній науковій пресі (журнали, збірники наукових праць).
- Написання рефератів, підготовка презентацій з висвітленням однієї з представлених тем для самостійного вивчення.

15. ПЕРЕЛІК ТЕОРЕТИЧНИХ ПИТАНЬ ДО ПІДСУМКОВОГО МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

Модуль 1. Онкологія та радіаційна медицина, у т. ч.

1. Рак губи: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, принципи класифікації, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, принципи комбінованого і комплексного лікування.

2. Рак слизової порожнини рота: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, принципи класифікації, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, принципи комбінованого і комплексного лікування.

3. Рак язика: захворюваність, причини, епідеміологія, принципи класифікації, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, принципи комбінованого і комплексного лікування.

4. Рак стравоходу: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, принципи комбінованого і комплексного лікування.

5. Стравохід Баррета: причини, клініка, діагностика, рання діагностика, диспансеризація хворих, принципи лікування.

6. Рак шлунка: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, принципи комбінованого і комплексного лікування.

7. Рання діагностика, принципи та методи скринінгу раку шлунка, диспансеризація хворих.

8. Первинна та вторинна профілактика раку стравоходу та шлунка.

9. Рак підшлункової залози: захворюваність, причини, передракові захворювання, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, загальні принципи лікування, профілактика.

10. Рак печінки: захворюваність, причини, клініка, діагностика, загальні принципи лікування.

11. Діагностика і диференціальна діагностика механічної жовтяниці, методи лікування, симптоматичні операції.

12. Рак ободової кишки: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, принципи комбінованого і комплексного лікування, методи медичної реабілітації.

13. Рак прямої кишки: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, комбіноване і комплексне лікування, методи медичної реабілітації хворих.

14. Діагностика і диференціальна діагностика кишкової непрохідності, методи

хірургічного лікування, симптоматичні операції.

15. Принципи та методи скринінгу на рак ободової і прямої кишки, диспансеризація хворих.

16. Первинна і вторинна профілактика на рак ободової і прямої кишки.

17. Рак легені: захворюваність, причини, епідеміологія, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, комбіноване і комплексне лікування.

18. Центральний рак легені, патогенез і фази розвитку бронхообтураційного синдрому, основні клінічні прояви раку легені на ранніх стадіях, диференціальна діагностика раку легені.

19. Метастатичні пухлини легень: діагностика, диференціальна діагностика, принципи лікування.

20. Принципи та методи скринінгу на рак легені, диспансеризація хворих.

21. Первинна і вторинна профілактика раку легені.

22. Пухлини середостіння (тимома, лімфосаркома, тератома): клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, загальні принципи лікування, комбіноване і комплексне лікування.

23. Рак молочної залози: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація.

24. Принципи та методи скринінгу на рак молочної залози, диспансеризація хворих, первинна і вторинна профілактика раку молочної залози.

25. Рак шкіри: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, комбіноване і комплексне лікування; первинна і вторинна профілактика.

26. Меланома: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, загальні принципи лікування; первинна і вторинна профілактика.

27. Рак щитовидної залози: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, комбіноване і комплексне лікування.

29. Рак нирки: захворюваність, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, загальні принципи лікування: хірургічне лікування; комбіноване лікування.

30. Рак сечового міхура: захворюваність, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, загальні принципи лікування: хірургічне лікування; комбіноване лікування.

31. Рак передміхурової залози: захворюваність, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, загальні принципи лікування.

32. Рак тіла матки: захворюваність, причини, епідеміологія, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, комбіноване і комплексне лікування.

33. Рак шийки матки: захворюваність, причини, епідеміологія, передракові захворювання, клініка, діагностика, рання діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, комбіноване і комплексне лікування; первинна і вторинна профілактика.

34. Рак яєчників: захворюваність, клініка, діагностика, класифікація, загальні принципи лікування: комбіноване і комплексне лікування.

35. Онкозахворювання, сучасні уявлення про канцерогенез, канцерогени, основні причини раку. Онкозахворюваність, структура, облік і динаміка.

36. Лімфогранулематоз: клініка, діагностика, диференціальна діагностика, класифікація, загальні принципи лікування; комбіноване і комплексне лікування.

37. Класифікація онкозахворювань, система TNM.

38. Організація і задачі онкослужби. Протиракова боротьба, диспансеризація онкохворих.

39. Первинна і вторинна профілактика онкозахворювань.

40. Паліативна і симптоматична терапія онкохворих: задачі, принципи, методи.

41. Боротьба з болем, принципи, методи, основні групи анальгетиків.

42. Методи паліативного лікування основних симптомів пухлин травного тракту.

43. Методи паліативного лікування основних симптомів пухлин органів дихання.
44. Методи паліативного лікування основних симптомів пухлин статевих органів.
45. Методи паліативного лікування основних симптомів пухлин сечовивідних органів.
46. Етичні і психологічні принципи паліативної допомоги онкохворим.
47. Природа та властивості іонізуючих випромінювань (альфа-, бета-, гама-, нейтронів, рентгенівських променів).
48. Поняття про дозу, потужність дози. Експозиційна, поглинута, еквівалентна, ефективна еквівалентна дози. Одиниці Міжнародної системи (СІ).
49. Методи визначення дози. Типи дозиметрів.
50. Радіоактивність (поняття; одиниці, типи радіоактивного розпаду).
51. Методи визначення радіоактивності.
52. Природні та штучні джерела радіації. Їх вклад у формуванні сумарної дози опромінення населення.
53. Основні положення Норм радіаційної безпеки (НРБУ-1997/Д-2000, ОСПУ-2000).
54. Радіаційна ситуація після аварії на Чорнобильській АЕС.
55. Задачі та структура спеціальних лікувальних установ по наданню медичної допомоги особам, які зазнали надмірної дії іонізуючого випромінювання.
56. Профілактичні міри в період забруднення навколишнього середовища радіоактивними речовинами.
57. Визначення та оцінка ступеню забрудненості радіонуклідами води та харчових продуктів.
58. Сучасне уявлення про основні механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання.
59. Роль вільних радикалів в ураженні клітини внаслідок дії іонізуючого випромінювання.
60. Патогенез променевих пошкоджень тканин.
61. Радіочутливість різних тканин організму.
62. Значення гематологічних (гематоморфологічних) методів дослідження для виявлення патологічних змін в органах та системах людини після впливу іонізуючого випромінювання.
63. Принцип цитогенетичного методу та його значення для виявлення патологічних змін в органах та системах людини після впливу іонізуючого випромінювання.
64. Значення біохімічних, біофізичних та інших методів дослідження для виявлення патологічних змін в органах та системах людини після впливу іонізуючого випромінювання.
65. Вплив іонізуючого випромінювання на органи кровотворення.
66. Вплив іонізуючого випромінювання на органи травлення.
67. Вплив іонізуючого випромінювання на серцево-судинну систему.
68. Вплив іонізуючого випромінювання на легеневу систему.
69. Вплив іонізуючого випромінювання на центральну нервову систему.
70. Вплив іонізуючого випромінювання на ендокринну систему.
71. Методи та значення фізичної дозиметрії для оцінки ступеню ураження людини при аваріях на атомному виробництві.
72. Критерії та значення біологічної дозиметрії.
73. Етіологічні фактори (наслідки від дії різних видів іонізуючого випромінювання).
74. Клінічні та біологічні критерії діагностики гострої променевої хвороби (ГПХ).
75. Патогенез гострої променевої хвороби.
76. Загальна та клінічна класифікація радіаційних уражень.
77. Клінічні ознаки періоду первинної реакції ГПХ.
78. Клінічні ознаки прихованого(латентного) періоду ГПХ.
79. Клінічні ознаки періоду розпаду захворювання.
80. Принципи діагностики ГПХ і сортування на етапах медичної евакуації.
81. Лікування ГПХ в залежності від періоду захворювання і досвід лікування потерпілих при аварії на Чорнобильській АЕС.
82. Особливості діагностики ГПХ внаслідок сполученого опромінення.

83. Особливості клініки ГПХ внаслідок сполученого опромінення.
84. Особливості лікування ГПХ внаслідок сполученого опромінення.
85. Принципи медичної та психо-соціальної реабілітації осіб, які перенесли ГПХ.
86. Класифікація, клініка, лікування хронічної променевої хвороби.
87. Класифікація, діагностика та клініка променевих опіків.
88. Лікування променевих опіків в залежності від ступеня важкості та періоду клінічного перебігу і досвіду лікування осіб, які постраждали при аварії на Чорнобильській АЕС.
89. Профілактика радіаційних уражень.
90. Біологічні ефекти дії малих доз іонізуючого випромінювання.
91. Соматичні наслідки радіаційного впливу.
92. Тератогенні наслідки радіаційного впливу.
93. Генетичні наслідки радіаційного впливу.
94. Стохастичні та нестохастичні ефекти радіації.
95. Організація медичної допомоги при радіаційних аваріях.
96. Організація радіаційного контролю при аваріях на атомних виробництвах.
97. Шляхи надходження радіонуклідів до організму.
98. Розподіл інкорпорованих радіонуклідів в організмі.
99. Ефективний період напіввиведення. Визначення періоду напіврозпаду та ефективного періоду напіввиведення радіонукліду.
100. Радіотоксикологія Cs^{137} . Невідкладна допомога при його надходженні до організму.
101. Радіотоксикологія Si^{90} . Невідкладна допомога при його надходженні до організму.
102. Радіотоксикологія I^{131} . Невідкладна допомога при його надходженні до організму.
103. Методи визначення наявності радіонуклідів в організмі.
104. 58. Основні напрямки у лікуванні при внутрішньому забрудненні організму радіонуклідами.
105. Профілактичні та лікувальні заходи при інкорпорації I^{131} (йодна профілактика)
106. Диспансеризація персоналу атомних виробництв.
107. Диспансеризація населення, яке зазнало впливу іонізуючого випромінювання внаслідок радіаційної аварії.
108. Категорії та рівні спостереження.
109. Медичні наслідки великомасштабних аварій на атомному виробництві.
110. Соціальний захист людей, які зазнали аварійного опромінення та психологічні аспекти аварій на атомному виробництві.
111. Мета та завдання Національного Реєстру України осіб, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи.

16. ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ ЗАВДАНЬ ТА РОБІТ ДО ПІДСУМКОВОГО МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

- Зібрати анамнез, провести загальний огляд, фізикальне обстеження хворих на онкологічні захворювання;
- Оцінити тяжкість загального стану пацієнта;
- Виконати пальпацію периферичних лімфатичних вузлів у хворого на рак щелепно-лицевої ділянки;
- Виконати пальпацію периферичних лімфатичних вузлів у хворих на рак молочної та щитовидної залози;
- Виконати пальпацію периферичних лімфатичних вузлів у хворих на рак передміхурової залози;
- Оволодіти технікою забору матеріалу на цитологічне та гістологічне дослідження;
- Взяти зішкріб з пухлини нижньої губи та язика.
- Виконати пальпацію молочної залози;
- Провести пальцеве дослідження прямої кишки.
- Взяти мазок для цитологічного дослідження з вульви та шийки матки;
- Взяти біопсію з пухлини молочної залози чи щитовидної залози;

- Інтерпретувати результати спеціальних методів дослідження (рентгенологічного та ендоскопічного);
- Опрацювати план обстеження хворого на рак щелепно-лицевої ділянки та ґрунтуючись на даних обстеження, сформулювати клінічний діагноз, призначити план лікування;
- Визначити тактику ведення хворих на рак стравоходу та шлунка,
- Визначати тактику обстеження і ведення хворого у разі підозри на рак печінки і підшлункової залози;
- Визначити тактику ведення хворих на рак тіла і шийки матки, яєчників;
- Визначити тактику ведення хворих на рак нирки, сечоводу, сечового міхура;
- Сформулювати попередній клінічний діагноз у разі раку губи, язика, слизової порожнини рота, стравоходу та шлунка, печінки, підшлункової залози, молочної залози, легені, шкіри, нирок, матки з додатками, передміхурової залози;
- Оволодіти принципами онкологічної деонтології.

17. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ КОНТРОЛЮ

Протягом вивчення дисципліни всі види діяльності студента підлягають контролю, як поточному (на кожному занятті), так і підсумковому (під час контрольних заходів).

Модульний контроль – це діагностика засвоєння студентом матеріалу модулю (залікового кредиту). Навчальний рік закінчується підсумковим модульним контролем.

Початковий контроль знань студентів здійснюється під час проведення практичних занять і включає в себе перевірку знань теоретичного та практичного матеріалу, який вивчався на попередніх курсах, що проводиться методом фронтального усного опитування, або написання контрольних робіт, для чого використовуються питання для контрольних робіт.

Поточний контроль знань студентів здійснюється під час проведення практичних занять і включає перевірку знань теоретичного матеріалу та контроль оволодіння практичними навичками, які передбачені методичними розробками занять з відповідних тем. Перевірка знань студентів здійснюється за допомогою усного фронтального опитування, вирішування тестових завдань різного ступеня важкості, розв'язування типових та нетипових ситуаційних задач, а також під час перевірки правильності виконання лабораторно-дослідницьких завдань.

Проміжний контроль знань студентів проводиться під час проведення підсумкових контрольних робіт під час останнього заняття змістовного модуля.

Підсумковий контроль знань студентів здійснюється на останньому практичному занятті після завершення модуля у формі підсумкового модульного контролю. У студентів з'ясовують знання теоретичного матеріалу (згідно переліку питань). Поряд з цим студенти виконують практичну роботу, що додається до білета та розв'язують ситуаційні завдання, що також враховується при оцінюванні їх знань.

Підсумковий модульний контроль (ПМК) здійснюється після завершення вивчення усіх тем модуля на останньому контрольному занятті з модуля.

До підсумкового модульного контролю допускаються студенти, які відвідали усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття та одержали на них позитивні оцінки («5», «4», «3»), а також при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну.

Студенту, який з поважних чи без поважних причин мав пропуски навчальних занять, дозволяється відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну.

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент під час складання підсумкового модульного контролю, становить 80.

Підсумковий модульний контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав **не менше 50 балів**.

Таким чином, частки результатів оцінювання поточної навчальної діяльності і підсумкового модульного контролю становлять відповідно 60% та 40%.

Підсумковий модульний контроль з онкології та радіаційної медицини, у т.ч. проводиться в три етапи: складання тестового комп'ютерного контролю, розв'язання ситуаційної клінічної задачі, усна відповідь на три питання. Оцінювання відповіді студента проводиться у відповідності до розроблених та затверджених критеріїв оцінок з онкології та радіаційної медицини, у т.ч..

Максимальна кількість балів модульного підсумкового контролю дорівнює 80.

Модуль вважається зарахованим, якщо студент набрав не менше 50 балів.

Оцінювання підсумкового модульного контролю:

1. Тестовий комп'ютерний контроль, мінімальний прохідний рівень 60%, оцінюється відповідно до проценту правильних відповідей (60-80% - 15 балів; 80-90% - 20 балів; 90-100% - 24 балів);

2. Вирішення ситуаційних клінічних задач, у комп'ютерному форматі, всього 10 ситуаційних задач (6-7 правильних відповідей – 8 балів; 8-9 – 11 балів; 10 – 14 балів);

3. Усна відповідь на три теоретичних питання, кожне із них оцінюється за традиційною шкалою (чотирьох-бальною) (“3” – 9 балів; “4” – 11 балів; “5” – 14 балів).

18. ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТА З ДИСЦИПЛІНИ

Під час оцінювання засвоєння кожної теми студенту виставляються оцінки за 4 - бальною (традиційною) шкалою та за 200-бальною шкалою з використанням прийнятих та затверджених критеріїв оцінювання для відповідної навчальної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені методичною розробкою для вивчення теми.

Студент повинен отримати оцінку з кожної теми. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали залежно від кількості тем.

Вага кожної теми у межах одного модуля в балах має бути однаковою. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Підсумковий бал за поточну діяльність визнається як арифметична сума балів за кожне заняття та за індивідуальну роботу. Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну діяльність під час вивченні навчальної дисципліни, вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «5», на кількість тем з додаванням балів за індивідуальне завдання здобувача, але не більше 200 балів.

Розподіл балів за поточну діяльність

Номер модуля кількість навчальних годин/кількість кредитів ECTS	Кількість змістових модулів, їх номери	Кількість практичних занять	Конвертація у бали традиційних оцінок					Мінімальна кількість балів*
			Традиційні оцінки				Бали за виконання індивідуального завдання	
			“5”	“4”	“3”	“2”		
Модуль 1 120/4	2 (№ 1-2)	9	12	10	8	0	12	72

Вага кожної теми у межах одного модуля в балах має бути однаковою, але може бути різною для різних модулів однієї дисципліни і визначатися кількістю тем у модулі.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

Підсумковий бал за поточну діяльність визнається як арифметична сума балів за кожне заняття та за індивідуальну роботу.

Для модуля 1.

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент при вивченні модуля, вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «5», на кількість тем у модулі дорівнює 120 балам (12 балів x 9 тем = 108 балів + 12 бали індивідуальна

робота = 120 б.).

Мінімальна кількість балів, яку може набрати студент при визначенні модуля дорівнює 72 балів, вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «3», на кількість тем у модулі (8 балів x 9 тем = 72 бали).

Оцінювання індивідуальних завдань студента

Бали за індивідуальні завдання нараховуються студентові лише за умов успішного їх виконання та захисту.

Кількість балів, яка нараховується за різні види індивідуальних завдань, залежить від їхнього обсягу та значимості, але не більше 12 балів. Вони додаються до суми балів, набраних студентом на заняттях під час поточної навчальної діяльності. *В жодному разі загальна сума балів за поточну навчальну діяльність не може перевищувати 120 балів.*

Оцінювання самостійної роботи студентів

Кількість балів за індивідуальну самостійну роботу студента (СРС – підготовка презентації на одну із тем відведених для самостійного опрацювання та її представлення на занятті) відповідно складає: у модулі 1 – на «5» – 12 балів, на «4» – 10 балів, на «3» – 8 бали. Ці бали додаються до суми балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність.

Перевірка самостійної роботи студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю однієї із тем на аудиторному занятті.

Оцінювання тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, контролюється при підсумковому модульному контролі.

Підсумковий модульний контроль (ПМК)

Підсумковий модульний контроль здійснюється після завершення вивчення усіх тем модуля на останньому контрольному занятті з модуля.

До підсумкового модульного контролю допускаються студенти, які відвідали усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття та одержали на них позитивні оцінки («5», «4», «3»), а також при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну.

Студенту, який з поважних чи без поважних причин мав пропуски навчальних занять, дозволяється відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну.

Форми проведення підсумкового контролю мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент під час складання підсумкового модульного контролю, становить 80.

Підсумковий модульний контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав *не менше 50 балів.*

Оцінювання модуля та дисципліни

Оцінка за модуль визначається як сума підсумкового балу за поточну навчальну діяльність та балу за підсумковий модульний контроль і відображається за 200-бальною шкалою.

Оцінка з дисципліни виставляється лише студентам, яким зараховані усі модулі з дисципліни.

Визначення кількості балів, яку студент набрав з дисципліни

Кількість балів, яку студент набрав з дисципліни, визначається як середнє арифметичне кількості балів з усіх модулів дисципліни (сума балів за усі модулі ділиться на кількість модулів дисципліни).

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів має перевірятися статистичними методами (коефіцієнт кореляції між поточною успішністю та результатами підсумкового модульного контролю).

За рішенням Вченої ради університету до кількості балів, яку студент набрав із дисципліни, можуть додаватися заохочувальні бали (не більше 12 балів) за призове місце на міжнародних олімпіадах та II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади, але у жодному разі загальна сума балів за дисципліну не може перевищити 200 балів.

Оцінка за модуль вноситься екзаменатором до «Відомості результатів поточного та підсумкового модульного контролю» (Форма № Н-5.03-2), «Індивідуального навчального

плану студента», «Журналу обліку відвідувань та успішності студентів».

Оцінка з дисципліни вноситься екзаменатором до «Відомості обліку успішності» (Форма № Н-5.03-1), «Журналу обліку відвідувань та успішності студентів», «Індивідуального навчального плану студента» та «Залікової книжки».

Конвертація кількості балів з дисципліни в оцінки за шкалою ECTS та за чотирибальною (традиційною) шкалою

Бали з дисциплін незалежно конвертуються як у чотирибальну шкалу, так і у шкалу ECTS.

Бали шкали ECTS у чотирибальну шкалу НЕ КОНВЕРТУЮТЬСЯ і навпаки.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму з дисципліни, конвертуються кафедрою у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями як нижченаведені у таблиці.

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за чотирибальною шкалою
Від 180 до 200 балів	«5»
Від 150 до 179 балів	«4»
Від 149 до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	«3»
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	«2»

Примітка. Ці критерії також застосовуються при визначенні оцінки за модуль при необхідності.

Студенти, які навчаються на одному факультеті, курсі, за однією спеціальністю, на основі кількості балів, набраних з дисципліни, рахуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
«А»	Найкращі 10 % студентів
«В»	Наступні 25 % студентів
«С»	Наступні 30 % студентів
«D»	Наступні 25 % студентів
«Е»	Останні 10 % студентів

Рахування з присвоєнням оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» проводиться деканатами для студентів відповідного курсу та факультету, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни.

Студенти, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку студентів, що рахуються, навіть після перескладання модуля. Такі студенти після перескладання автоматично отримують бал «Е».

Оцінки з дисципліни «FX», «F» («2») виставляються студентам, яким не зараховано хоча б один модуль з дисципліни після завершення її вивчення.

Оцінка «FX» виставляється студентам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий модульний контроль. Ця категорія студентів має право на перескладання підсумкового модульного контролю за затвердженим графіком (але не пізніше початку наступного семестру). Повторне складання підсумкового модульного контролю дозволяється не більше двох разів.

Оцінка «F» виставляється студентам, які відвідали усі аудиторні заняття з модуля, але не набрали мінімальної кількості балів за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового модульного контролю. Ця категорія студентів має право на повторне вивчення модуля.

За дозволом ректора студент може підвищити оцінку з дисципліни шляхом перескладання підсумкового модульного контролю (не більше трьох разів за весь період навчання).

19. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

20.1 Базова

1. Клінічна онкологія. Основи паліативної допомоги онкологічним хворим: навч. посіб. для лікарів інтернів-онкологів спеціальності «Онкологія», / Шевченко А.І. Колеснік О.П. Шевченко Н.Ф. Левик О.М./, 2024. – 164 с.
2. Практичні навички з онкології: навч. посіб. для самостійної роботи студентів медичних факультетів V-VI курсів спеціальностей «Медицина», «Педіатрія». / Шевченко А. І., Левик О. М., Мельничук А. П., /ЗДМУ протокол № 2 від 25.11.2021 р.), 2024. – 180 с.
3. Онкологія. Підручник для студентів вищих навчальних закладів МОЗ України. Затверджено вченою радою ДДМУ. / Завізіон В.Ф., Бондаренко І.М., Прохач А.В., Машталер В.Є., Логвіненко, В.В., Ніколаєнко-Камишова Т.П., Комський М.П., Ходжуж М.Х., Суховерша О.А., Стьопушкін С.П., Черніловський В.А., Аверін Д.І., Артеменко М.В., Хворостенко Ю.М. /, 2024. – 500 с/
4. Онкології. Тлумачний словник. Для студентів вищих медичних навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, інтернів-онкологів і лікарів. / Шевченко А.І., Мельничук А.П., Левик О.М./ Затверджено Рішенням Центральної методичної Ради Запорізького державного медичного університету, 2024. – 176 с.
5. Радіаційна медицина. Підручник для студентів вищих навчальних закладів МОЗ України. / Дуднік Т. А., Югов В. К., Почерняєва В. Ф., Васько Л. М., Жукова Т. О./ Затверджено вченою радою УМСА, 2024 – 176 с.

20.2. Допоміжна

1. Вибрані лекції з онкології. / Шевченко А. І. та ін./ Навчальний посібник, 2020. – 136 с.
2. Онкологія: Підручник для студ. мед. закладів ВО, лікарів-інтернів, сімей. лікарів, онкологів. — 2-ге вид., перероб. та доп. / Г.В. Бондаря, А.І. Шевченка, І.Й. Галайчука./ Затверджено МОН, 2019. – 520 с.
3. Онкологія: Підручник для мед. ВНЗ I—III рів. акред. — 3-тє вид., випр. / Севідов В.В./, 2015. – 232 с.
4. Онкологія Підручник для ВНЗ III-IV р.а.: Затверджено МОН, / Шевченко А.І. та ін./, 2019. – 448 с.
5. Клінічна онкологія: посібник Бетезди: пер. 5-го англ. вид. / ред. Джейма Абрагама, Джеймса Л. Галлі; наук. ред. пер. Ігор Галайчук/ Нац. інститут раку м. Бетезда, 2021. – 926 с.
6. Онкологія: підручник / Г.В. Бондар, А.І. Шевченко, І.Й. Галайчук, Ю.В. Думанський та ін. — 2-е видання. — Запоріжжя, 2019. – 520 с.

20.3 Нормативна база:

1. Наказ МОЗ України від 17.01.2005 р. №24 Про затвердження протоколів надання медичної допомоги за спеціальністю “Медицина невідкладних станів”.
2. Наказ МОЗ України від 28.09.2003 р. № 499 Про затвердження інструкцій щодо надання допомоги хворим на туберкульоз і неспецифічні захворювання легень. – К., 2003. – 100с.
3. Наказ МОЗ України від 17.09.2007 р. № 554 Про затвердження протоколів надання медичної допомоги за спеціальністю “Онкологія”.
4. Норми радіаційної безпеки України. Доповнення: Радіаційний захист від джерел потенційного опромінення (НРБУ-97/Д-2000). Київ, 2000. – 80 с.

20.4 Інформаційні ресурси

1. Сайт кафедри онкології та радіології - oncology@bsmu.edu.ua
2. www.moodle.bsmu.edu.ua
3. www.moz.gov.ua – офіційний сайт МОЗ України

20. УКЛАДАЧІ ДОВІДНИКА ДЛЯ СТУДЕНТА (СИЛАБУСУ)

1. Бодяка Володимир Юрійович - завідувач кафедри онкології та радіології, д.мед.н., доц.;
2. Чупровська Юлія Ярославівна - асистент кафедри онкології та радіології.